

Vår ref. 25/31044 - 21
Saksbehandler Marcus Dalene-Hafredal
Dato 11.06.2026

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
34/26	Utvalg for teknisk sektor	25.08.2026

Klagesak - gbnr 11/28 - Gromstulvegen 82 - Datasenter byggetrinn 2 - Bygg og konstruksjoner over bakken

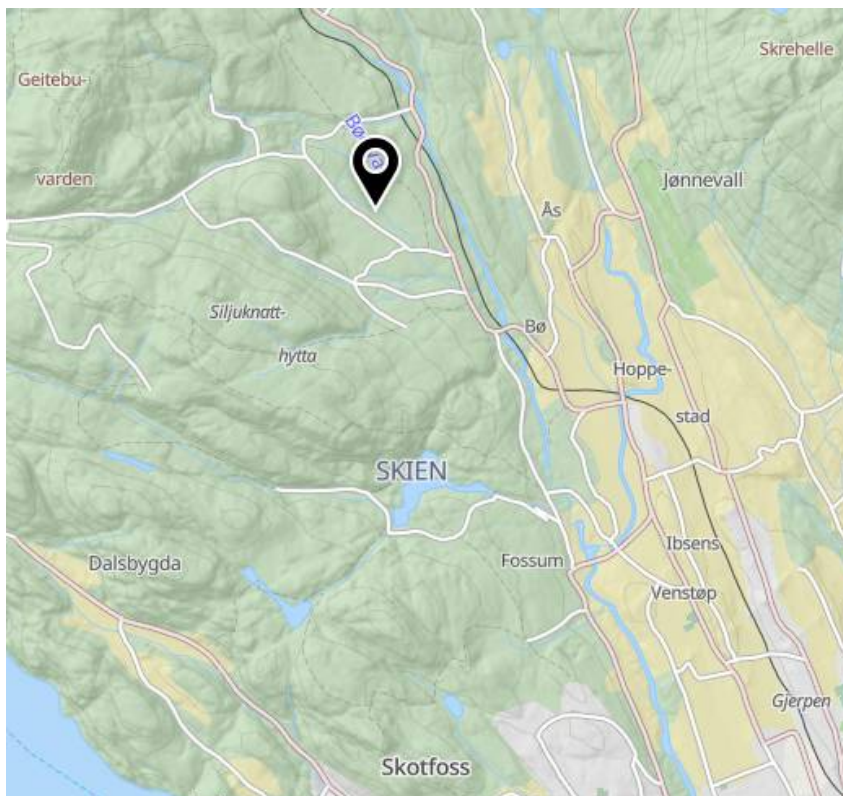
Kommunedirektørens innstilling

1. Klage fra WS Computing AS v/Sweco Norge AS, datert 13.05.2026, tas ikke til følge. Klagen inneholder ingen nye momenter som er avgjørende for vedtakets innhold.
2. Saken sendes til Statsforvalteren i Vestfold og Telemark for endelig avgjørelse.

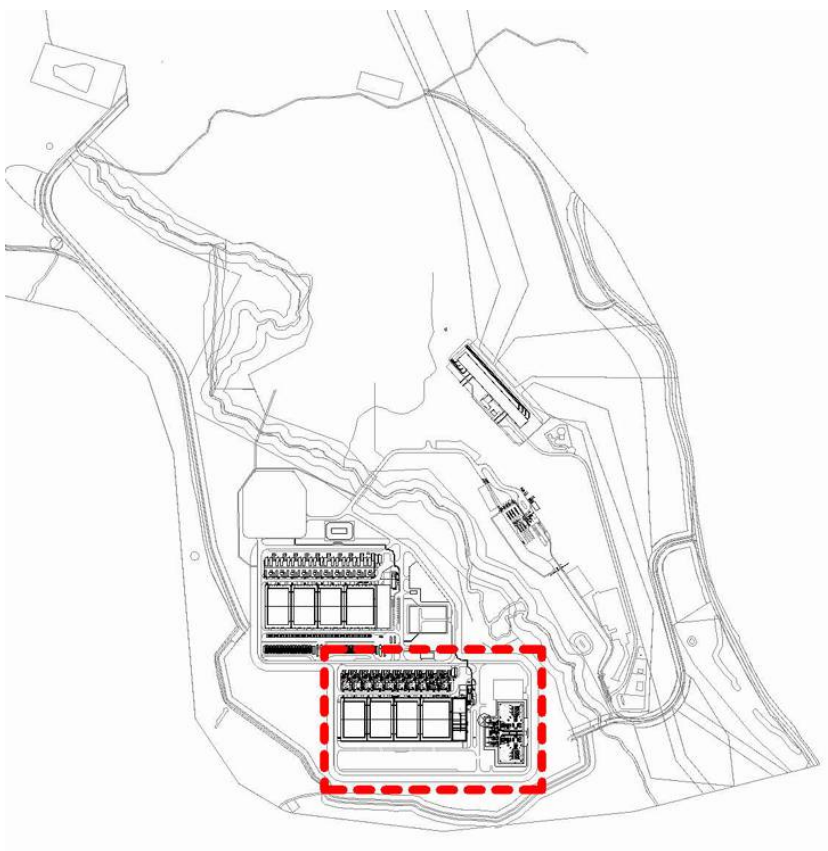
Bakgrunn for saken

Klagesaken gjelder en komplisert byggesak med en omfattende historikk. Nedenfor er derfor kun de viktigste delene av saksforløpet listet opp.

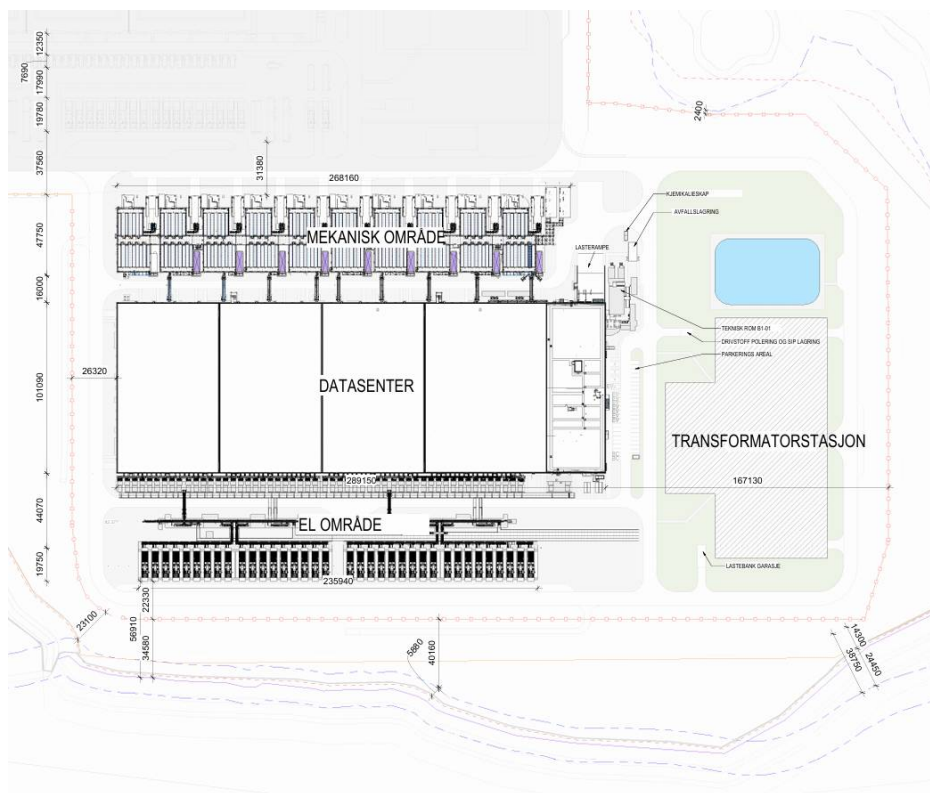
- **19.12.2025:** Kommunen mottok søknad om rammetillatelse fra WS Computing AS (tiltakshaver) v/Sweco Norge AS (ansvarlig søker), for bygg og konstruksjoner over bakken i forbindelse med byggetrinn 2 i datasenterutbyggingen på Gromstul.
- **14.04.2026:** Kommunen ga rammetillatelse til tiltaket. I tillatelsen ble det stilt flere vilkår, herunder om at utslippstillatelse etter forurensningsloven må foreligge før det kan gis igangsettingstillatelse utover fundamenter og plate på mark (vilkår nr. 3).
- **13.05.2026:** Vilkår nr. 3 i rammetillatelsen ble påklaget av tiltakshaver v/ansvarlig søker.

Figur 1. Tiltaket vist på kart

Figur 2. Situasjonskart byggetrinn 2

Figur 3. Situasjonskart byggetrinn 2

Figur 4. Illustrasjon. Selve datasenterbygningen ligger i midten, mens henholdsvis mekanisk og elektrisk område ligger på hver sin side av bygget.

1. Klagens innhold og kommunedirektørens vurderinger

1.1 Klagens innhold

Etter anmodning fra ansvarlig søker, ble klagefristen forlenget til 13.05.2026, jf. forvaltningsloven (fv.) § 29 fjerde ledd. Klagen er innsendt innen utløpet av den forlengede fristen, og er dermed rettidig. Den er fremsatt av ansvarlig søker på vegne av tiltakshaver, som har klagerett etter fv. § 28 første ledd. Klagen oppfyller de materielle kravene i fv. § 32.

Oppsummering av klagerens anførsler

Klagen gjelder kun vilkår nr. 3 i rammetillatelsen. Øvrige deler av tillatelsen er ikke påklaget.

Det påklagede vilkåret lyder slik:

"3. Tillatelse etter forurensningsloven (utslipp og støy) fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark må foreligge før det kan gis igangsettingstillatelse utover fundamenter og plate på mark."

Klageren bestrider ikke kravet om utslippstillatelse som sådan, men er uenig i tidspunktet vilkåret er knyttet til. Det anføres at vilkåret må knyttes til en spesifikt angitt igangsettingstillatelse (IG) senere i prosjektet, der vilkåret er relevant og saklig begrunnet.

Ansvarlig søker har planlagt følgende oppdeling av igangsettingstillatelsene:

1. Fundamenter, plate på mark og ringmur for alle bygninger og konstruksjoner (IG1).
2. Bærende stålkonstruksjoner, vegger og tak på datasenterbygningen, samt bærende stålkonstruksjoner i mekanisk område og oppføring av øvrige bygninger (IG2).
3. Innvendige arbeider i datasenterbygningen (IG3).
4. Resterende arbeider i mekanisk område (IG4).

Slik vilkåret lyder, må utslippstillatelse foreligge før IG2 kan gis. Klageren ber om at vilkåret endres til følgende formulering:

"3. Tillatelse etter forurensningsloven fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark skal foreligge før det gis igangsettingstillatelse for elektriske og mekaniske anlegg, eller andre installasjoner/arbeider som kan medføre utslipp eller støy som omfattes av slik tillatelse. Tillatelsen skal uansett foreligge før testing, idriftsettelse, midlertidig brukstillatelse eller ferdigattest for de deler av tiltaket som omfattes av tillatelsen fra Statsforvalteren."

Subsidiært, hvis kommunen ikke går med på denne formuleringen, krever klageren at vilkåret endres til at utslippstillatelse må foreligge før IG4 kan gis.

Klageren viser til ugyldighet som grunnlag for at vilkåret må endres. Dette begrunnes særlig med følgende forhold:

- Det er først ved arbeider i elektrisk og mekanisk område (IG4) at utslippstillatelse er påkrevd, og ikke ved arbeider som kommer langt tidligere i byggeprosessen. Det er derfor verken saklig, nødvendig eller forholdsmessig å kreve utslippstillatelse på det tidspunktet som kommunen har lagt til grunn i vedtaket. Vilket er dermed i strid med alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper.
- Tiltakshaver har uansett tatt høyde for relevante krav til utslipp og støy i prosjekteringen, basert på grenseverdiene som Statsforvalteren stilte i utslippstillatelsen til det første byggetrinn på Gromstul.
- Kommunens begrunnelse for vilkåret er lite treffende og for generell.
- Vilket kom som en negativ overraskelse for tiltakshaver, da kommunen tidligere ga tilbakemelding om at det kunne utsettes til en senere igangsettingstillatelse. Vilket vil påvirke prosjektets fremdrift og kostnader.

Se vedlegg nr. 1 for å lese klagen i sin helhet.

1.2 Kommunedirektørens vurdering av klagen

Søknaden om bygg og konstruksjoner over bakken i forbindelse med byggetrinn 2 på Gromstul, ble innsendt som en rammesøknad. Det innebærer at tillatelsen deles opp i rammetillatelse og igangsettingstillatelse(r), jf. plan- og bygningsloven (pbl.) § 21-4 fjerde ledd. En slik oppdeling er hensiktsmessig i større byggeprosjekter. Tiltakets ytre rammer avgjøres i rammetillatelsen, mens avklaring av visse andre forhold kan vente til søknad om igangsettingstillatelse. I denne saken er det som vist planlagt fire igangsettingstillatelser.

Klagesaken gjelder gyldigheten av vilkår om utslippstillatelse stilt i rammetillatelsen. Klageren har ikke bestridt at utslippstillatelse er påkrevd for tiltaket, men er uenig i tidspunktet for når tillatelsen må foreligge.

1.2.1 Bakgrunn for vilkåret

Kommunen som bygningsmyndighet har en samordningsplikt overfor andre myndigheter.

Samordningsplikten skal blant annet sikre ivaretagelse av viktige hensyn, forsvarlige avgjørelser, en god saksflyt, samt forhindre en dobbeltbehandling etter ulike regelverk, jf. Kommunal- og distriktsdepartementets tolkningsuttalelse i sak 21/1883-4.

Samordningsplikten er lovfestet i pbl. § 21-5, som bestemmer følgende i første ledd:

"Når tiltaket er betinget av tillatelse eller samtykke fra annen myndighet, eller når planer for tiltaket skal legges fram for slik myndighet, kan kommunen vente med å avgjøre saken inntil det foreligger avgjørelse eller samtykke som nevnt. Kommunen kan også gi rammetillatelse innenfor sitt myndighetsområde, med forbehold om at igangsettingstillatelse ikke vil bli gitt før forholdet til andre myndigheter er brakt i orden, jf. § 21-4 tredje ledd. Kommunen skal i tilfeller som nevnt forelegge saken for de myndigheter som følger av forskrift, hvis ikke avgjørelse eller uttalelse er innhentet på forhånd."

Tiltaket krever utslippstillatelse etter forurensningsloven, ettersom det vil medføre forurensning i form av støy og utslipp fra elektrisk og mekanisk område. Det er opp til forurensningsmyndigheten om, og eventuelt på hvilke vilkår, det skal gis utslippstillatelse, jf. forurensningsloven §§ 11 og 16.

Forurensningsmyndigheten, som i dette tilfellet er Statsforvalteren i Vestfold og Telemark, omfattes av kommunens samordningsplikt, jf. byggesaksforskriften (SAK10) § 6-2 første ledd bokstav f. Dette er bakgrunnen for at kommunen har stilt vilkår om at utslippstillatelse må foreligge. Alternativt kunne kommunen, slik ordlyden i pbl. § 21-5 første ledd åpner for, ventet med å gi rammetillatelse til utslippstillatelse forelå.

1.2.2 Vilkårets betydning for byggeprosessen

Følgende fremgår av pbl. § 21-4 fjerde ledd:

"Etter søkers ønske kan tillatelsen deles opp i rammetillatelse og igangsettingstillatelse. Igangsettingstillatelse kan ikke gis før vilkår i rammetillatelsen er oppfylt, ansvarsrett er tildelt og kontrollomfang er avgjort samt eventuelle tillatelser fra andre myndigheter foreligger, jf. § 21-5 første ledd. Igangsettingstillatelse kan deles opp."

Det påklagede vilkåret er følgelig til hinder for at kommunen kan gi igangsettingstillatelse til andre arbeider enn fundamenter og plate på mark, før utslippstillatelse fra Statsforvalteren foreligger.

1.2.3 Anførsel om at vilkåret er ugyldig

Klageren anfører at vilkåret er ugyldig. Kommunen har hjemlet vilkåret i plan- og bygningslovens samordningsplikt. Det fremgår som vist av pbl. § 21-5 første ledd at "kommunen kan vente med å avgjøre saken inntil det foreligger avgjørelse eller samtykke" fra annen myndighet. Kommunen "kan også gi rammetillatelse innenfor sitt myndighetsområde, med forbehold om at igangsettingstillatelse ikke vil bli gitt før forholdet til andre myndigheter er brakt i orden". Videre bestemmer pbl. § 21-4 fjerde ledd at "[i]gangsettingstillatelse kan ikke gis før [...] eventuelle tillatelser fra andre myndigheter foreligger".

Lovens ordlyd reiser særlig to tolkningsspørsmål i den foreliggende saken:

1. Har kommunen i det hele tatt rettslig adgang til å gi én eller flere igangsettingstillatelser før utslippstillatelse foreligger, i tilfeller hvor søknad om igangsettingstillatelse deles opp?
2. Hvis ja, på hvilket tidspunkt i byggeprosessen må utslippstillatelse foreligge?

Spørsmål 1: Har kommunen adgang til å gi igangsettingstillatelse(r) før utslippstillatelse foreligger?

Ordlyden i pbl. § 21-4 fjerde ledd første punktum - "[i]gangsettingstillatelse kan ikke gis før [...] eventuelle tillatelser fra andre myndigheter foreligger" - kan isolert sett tilsi at kommunen ikke har adgang til å gi igangsettingstillatelse før utslippstillatelse foreligger. Lest i sammenheng med pbl. § 21-4 fjerde ledd annet punktum, som åpner for at "[i]gangsettingstillatelse kan deles opp", fremstår det imidlertid som mer uklart i tilfeller hvor

igangsettingstillatelsen deles opp i flere tillatelser. Kommunedirektøren er enig med klageren i at ordlyden ikke nødvendigvis utelukker at vilkåret om utslippstillatelse kan knyttes til en senere igangsettingstillatelse i slike tilfeller.

Den tidligere plan- og bygningsloven av 1985 bestemte følgende i § 95a nr. 2 (kommunedirektørens utheving):

*"Igangsettingstillatelse kan ikke gis før fullstendig søknad etter § 94 nr. 1 første ledd er innsendt og undergitt nødvendig kontroll, samt at eventuelle tillatelser fra andre myndigheter foreligger. Det samme gjelder godkjenning av ansvarlig utførende og kontrollform etter § 97. **Det kan likevel gis tillatelse til igangsetting av deler av tiltaket, herunder tillatelse til graving.**"*

Den forrige loven presiserte altså at det kunne gis igangsettingstillatelse for deler av tiltaket, selv om tillatelse fra annen myndighet ikke forelå på vedtakstidspunktet. Denne delen av bestemmelsen ble ikke uttrykkelig videreført i dagens plan- og bygningslov. Det kan stilles spørsmål ved om dette var en bevisst endring, eller om lovgiver forutsatte at innholdet i den tidligere lovbestemmelsen skulle videreføres i dagens lov. Forarbeidene til dagens lov, Ot.prp. nr. 45 (2007-2008) s. 321, omtaler pbl. § 21-4 fjerde ledd slik:

"Fjerde ledd erstatter gjeldende lov § 95a om trinnvis behandling som inkorporeres i § 21-4 slik at alle regler om kommunens søknadsbehandling samles i en paragraf. Innholdsmessig sies i hovedsak det samme i fjerde ledd som i gjeldende lov § 95a, men ordlyden er vesentlig forenklet."

Uttalelsen kan tilsa at lovgiver tok sikte på å forenkle bestemmelsens ordlyd, uten å endre innholdet. Plan- og bygningsloven av 1985 § 95a nr. 2 siste punktum er ikke omtalt spesifikt i forarbeidene, noe som underbygger at lovgiver ikke mente å fjerne kommunens adgang til å gi igangsettingstillatelse for deler av tiltaket før tillatelse fra annen myndighet foreligger.

En slik lovforståelse synes også å være lagt til grunn av Carl Wilhelm Tyrén i lovkommentaren til pbl. § 21-4 på Juridika (kommunedirektørens uthevinger):

*"[fjerde] ledd erstatter pbl. 85 § 95 a om trinnvis behandling som er inkorporert i § 21-4, slik at alle regler om kommunens søknadsbehandling er samlet i én paragraf. Ordlyden er vesentlig forenklet. **Det er imidlertid ikke meningen å endre realiteten**, idet det er åpenbart at en rammetillatelse må være «endelig» i betydningen «bindende» for den videre behandlingen av saken, med mindre rammetillatelsen blir endret f.eks. gjennom nytt vedtak eller er omgjort ved klagebehandling.*

*Det presiseres at igangsettingstillatelse ikke kan gis før fullstendig søknad er ferdigbehandlet, herunder at nødvendige tillatelser fra andre myndigheter foreligger. **Det er også klargjort at det kan gis tillatelse til å igangsette deler av tiltaket.***

*Igangsettingstillatelsen kan for større bygg deles ytterligere opp i gravearbeider, fundamentering mv. Dette forutsetter imidlertid at rammetillatelse foreligger. I tillegg må forholdet til andre myndigheter etter § 21-5 være ivarettatt **i nødvendig grad** når tiltaket tillates igangsatt i marken."*

Etter dette konkluderer kommunedirektøren med at utslippstillatelse ikke nødvendigvis må foreligge før første igangsettingstillatelse gis, i tilfeller hvor søknad om igangsettingstillatelse deles opp.

Spørsmål 2: På hvilket tidspunkt i byggeprosessen må utslippstillatelse foreligge?

Nå som det er konkludert med at kommunen kan gi tillatelse til igangsetting av deler av tiltaket før utslippstillatelse foreligger, blir neste spørsmål hvilket tidspunkt i prosessen vilkåret om utslippstillatelse skal knyttes til. Verken lovens ordlyd, forarbeider eller andre rettskilder besvarer dette spørsmålet direkte. Kommunedirektøren er derfor enig med klageren i at loven må suppleres av alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper på dette punktet.

Som klageren viser til, må vilkår stilt i ellers begunstigende forvaltningsvedtak være saklige og forholdsmessige. Dette følger av den ulovfestede forvaltningsrettslige vilkårs læren. Vilkar slærens krav til saklighet og forholdsmessighet innebærer at vilkåret må ha en saklig sammenheng med vedtaket og de hensyn som vedtaket og loven bygger på, og det må ikke gå lenger enn nødvendig. Formålet med å stille vilkår er som regel å avbøte de eventuelle ulempene som vedtaket medfører, jf. Prop. 79 L (2024-2025) pkt. 13.3.1.

Klageren anfører at vilkåret om at utslippstillatelse må foreligge før det kan gis igangsettingstillatelse til annet enn fundamenter og plate på mark, verken er saklig eller forholdsmessig. I vedtaket om rammetillatelse har kommunen begrunnet vilkåret slik:

"Virksomhet i elektrisk og mekanisk område krever tillatelse etter forurensingsloven fra Statsforvalteren. Dette gjelder både utslipp og støy. Det er viktig at en eventuell tillatelse kommer så tidlig som mulig i prosessen, da den kan gi viktige føringer for prosjektering og utførelse av anleggene.

Kommunen er derfor ikke enig i vurderingen om at tillatelsen ikke trenger å foreligge før søknad om brukstillatelse, eller at den ikke er relevant for selve datasenterbygningen. Etter kommunens vurdering er tillatelse etter forurensingsloven en nødvendig forutsetning for gjennomføring av tiltaket slik det er omsøkt.

Etter plan- og bygningsloven § 21-4 fjerde ledd kan igangsettingstillatelse ikke gis før nødvendige tillatelser etter annet lovverk foreligger, dersom tiltaket er avhengig av slik tillatelse. På denne bakgrunn stilles det vilkår om at tillatelse etter forurensingsloven fra Statsforvalteren skal foreligge før det kan gis igangsettingstillatelse for arbeider utover fundamenter og plate på mark."

Klageren ser ut til å ha oppfattet første avsnitt i begrunnelsen som en uttalelse fra Statsforvalteren. Klageren mener at utsagnet om "[v]irksomhet i elektrisk og mekanisk område" taler for at behovet for utslippstillatelse kun knytter seg til virksomhet i disse områdene, og at vilkåret derfor kan utsettes til byggearbeider langt senere i prosessen. Det siterte avsnittet er imidlertid *ikke* en uttalelse fra Statsforvalteren, men en del av kommunens egen vurdering. Klagen bygger derfor trolig på en misforståelse på dette punktet.

Kommunedirektøren er uenig i at det er usaklig å kreve at utslippstillatelse foreligger før det kan gis igangsettingstillatelse til arbeider utover fundamenter og plate på mark. Som det er vurdert i vedtaket, kan Statsforvalterens utslippstillatelse ha betydning for prosjekteringen av anleggene som skal oppføres. Utslippstillatelsen fra byggetrinn 1 viser at Statsforvalteren kan stille detaljerte krav til blant annet støy, utslippspunkter, tekniske installasjoner, drift og miljøsikring. Flere av disse forholdene kan påvirke den fysiske utformingen av anlegget. Det omsøkte tiltaket består av et integrert datasenteranlegg hvor datasenterbygningen, det mekaniske området og det elektriske området inngår som funksjonelt sammenhengende deler av samme prosjekt. Kommunedirektøren mener derfor at utslippstillatelsen bør foreligge før oppføring av konstruksjoner og anlegg, og dermed før det gis igangsettingstillatelse for arbeider utover fundamenter og plate på mark.

Klageren viser riktignok til at tiltakshaver allerede har tatt høyde for relevante krav knyttet til støy og utslipp, basert på erfaringene fra byggetrinn 1. Til dette vil imidlertid kommunedirektøren innvende at det kan stilles nye og strengere krav til byggetrinn 2, enn de som ble stilt til byggetrinn 1. Dette understreket Statsforvalteren selv i utslippstillatelsen fra byggetrinn 1 (utslippstillatelsen s. 3):

"Denne tillatelsen gjelder datasenter 1 og legger ikke noen føringer for tillatelse til forurensende virksomhet fra eventuelle andre datasenterbygninger på området på et senere tidspunkt."

Fra den forrige utslippstillatelsen kan det også nevnes at Statsforvalteren stilte strengere støykrav enn det som opprinnelig ble lagt til grunn i tiltakshavers søknad (utslippstillatelsen s. 5):

"Vi har regulert støy strengere enn det som er omsøkt for å redusere ulempe fra støy for naboer og naturmiljø i nærområdet, uten at dette er uforholdsmessig for virksomheten."

Tillatelsen viser altså at det kan stilles andre og strengere krav til byggetrinn 2, enn det tiltakshaver kan forutse og planlegge for på forhånd. Dette underbygger viktigheten av at utslippstillatelse foreligger på et tidlig tidspunkt, og senest før oppføringen av selve byggene og anleggene påbegynnes, da kravene kan ha betydning for prosjekteringen. Kommunedirektøren mener derfor at vilkåret er saklig, og i tråd med intensjonen bak plan- og bygningslovens samordningsplikt.

Kommunedirektøren kan heller ikke se at vilkåret går lenger enn nødvendig. Utslippstillatelse er påkrevd i saken, og kommunedirektøren anser det som vesentlig at denne er på plass før selve byggene og anleggene påbegynnes. Det kan få store konsekvenser dersom det kommer uforutsette krav og vilkår etter at tiltaket i stor grad er realisert. Klageren mener at dette må være tiltakshavers egen risiko, men kommunedirektøren er ikke enig i denne tilnærmingen. Med en slik tilnærming kunne kravet om utslippstillatelse i prinsippet ventet til søknad om ferdigattest eller midlertidig brukstillatelse, noe som ikke ville vært i tråd med intensjonen bak samordningsplikten. Som vist ovenfor, fremgikk det av plan- og bygningsloven av 1985 § 95a nr. 2 siste punktum at det kunne gis igangsettingstillatelse til deler av tiltaket, "herunder graving", uten tillatelse fra annen myndighet. Lovgivers eksemplifisering med graving kan tilsa at intensjonen bak regelen var å gi adgang til oppstart av *mindre vesentlige* deler av tiltaket før nødvendig tillatelse fra annen myndighet forelå.

Kommunedirektøren er samtidig klar over at Statsforvalteren har lang saksbehandlingstid i slike saker, noe som kan påvirke prosjektets fremdrift og kostnader negativt. Det er likevel ikke grunnlag for å legge avgjørende vekt på dette i vurderingen av vilkårets gyldighet. Kommunedirektøren finner derimot grunn til å legge en viss vekt på at kommunen, i tråd med pbl. § 21-5 første ledd, kunne ventet med å gi rammetillatelse til utslippstillatelse forelå. Med den gitte rammetillatelsen har tiltakshaver mulighet til å støpe fundamenter og plate på mark før utslippstillatelse foreligger. Etter kommunedirektørens syn er vilkåret derfor ikke uforholdsmessig tyngende for tiltakshaver. Vilket vurderes som gyldig.

1.2.4 Anførsel om mangelfull begrunnelse

Klageren anfører videre at det påklagede vilkåret ikke er tilstrekkelig begrunnet. Det etterspørres en nærmere begrunnelse for hvorfor det er vurdert som nødvendig og forholdsmessig å kreve utslippstillatelse før det gis igangsettingstillatelse utover fundamenter og plate på mark.

Forvaltningsloven § 24 første ledd krever at enkeltvedtak begrunnes. Kravene til begrunnelsens innhold fremgår av fvl. § 25. Begrunnelsen skal vise til de regler vedtaket bygger på, samt de faktiske forhold som er lagt til grunn. De hovedhensyn som har vært avgjørende ved en eventuell skjønnsutøvelse, "bør" også nevnes.

Som vist ovenfor, har kommunen begrunnet vilkåret med at utslippstillatelsen kan legge viktige føringer for prosjekteringen og utførelsen av anleggene. Etter kommunedirektørens syn er begrunnelsen dekkende for hvorfor vilkåret ble stilt, herunder hvorfor det er viktig at utslippstillatelse foreligger på det aktuelle tidspunktet. I vedtaket er det også vist til lovhjemmelen for vilkåret. Kommunedirektøren kan derfor ikke se at det hefter feil ved begrunnelsen.

1.2.5 Anførsel om manglende forutsigbarhet

I klagen hevdes det at vilkåret kom som en "negativ overraskelse" for tiltakshaver. For å avklare videre søknadsprosess, fikk kommunen i juni 2025 oversendt en oversikt over hvilken dokumentasjon som skulle foreligge til de ulike igangsettingstillatelsene. I denne oversikten hadde ansvarlig søker lagt opp til at utslippstillatelse skulle foreligge senest til IG4. Kommunens saksbehandler ga følgende tilbakemelding 12. august 2025:

"Jeg har nå gjennomgått lista og det ser i hovedsak veldig bra ut."

Har følgende kommentarer (noe av dette vil antakelig ivaretas i foregående søknad om grunnarbeider og infrastruktur): [...]

- Tillatelse etter forurensningsloven bør foreligge så tidlig som mulig (oppført som nødvendig ved IG4)."

Klageren viser videre til at dokumentasjonskravene ble diskutert i et møte mellom kommunen og ansvarlig søker 14. august 2025, og at det her ble konkludert med at man skulle forholde seg til den oversendte oversikten og prinsippene som ble lagt til grunn for byggetrinn 1. Tiltakshaver har innrettet seg og planlagt prosjektets fremdrift basert på denne forutsetningen, og endringen får betydning for prosjektets fremdrift og kostnader, anføres det i klagen.

For kommunedirektøren er det noe uklart hva det ble konkludert med i møtet 14. august 2025. Det har vært hyppige og jevnlige arbeidsmøter mellom kommunen og tiltakshaver gjennom hele prosessen, og det foreligger ikke noe referat fra det aktuelle møtet som fant sted for over ett år siden. Kommunen tilstreber seg å gi tiltakshavere forutsigbarhet og avklaringer tidlig i prosessen, men det er samtidig viktig å understreke at dette er en svært komplisert og omfattende byggesak. Det var først på vedtakstidspunktet at kommunen hadde et tilstrekkelig bilde av saken til å kunne gjøre vurderinger av hvilke vilkår som var nødvendige å stille. Eventuelle utsagn gitt i foregående møter, er i alle tilfeller ikke rettslig bindende for kommunens saksbehandling. Anførselen om manglende forutsigbarhet har derfor ingen betydning for vilkårets gyldighet, slik kommunedirektøren vurderer det.

1.3 Kommunedirektørens konklusjon

På bakgrunn av vurderingene ovenfor, kan kommunedirektøren ikke se at klagen inneholder nye momenter som er avgjørende for vedtakets innhold. Kommunedirektøren mener at det påklagede vilkåret er gyldig, og at det er viktig at utslippstillatelse foreligger på det aktuelle tidspunktet som er lagt til grunn for vilkåret. Utvalg for teknisk sektor anbefales derfor å opprettholde påklaget vedtak.

Dersom utvalget vurderer saken annerledes, og finner grunnlag for å endre vilkåret, må det utarbeide en begrunnelse som tilfredsstiller kravene i fvl. § 25. Kommunedirektøren gjør oppmerksom på at utvalget da risikerer å bevege seg inn i en juridisk gråsone, hvor det er noe uklart hvor langt kommunen kan gå i å gi igangsettingstillatelse for deler av tiltaket før utslippstillatelse foreligger, uten å komme i konflikt med plan- og bygningslovens samordningsplikt.

Effekten av saken

Perspektiv	Negativ	Nøytral	Positiv	Ikke relevant
Konsekvens for klima på kort og lang sikt				X
Konsekvens for miljøet på kort og lang sikt				X
Økonomiske konsekvenser i et langt perspektiv				X
Konsekvens for folkehelsen				X

Referanser

Forvaltningsloven
Plan- og bygningsloven av 2008
Plan- og bygningsloven av 1985
Forurensningsloven
Byggesaksforskriften (SAK10)

Kommunal- og distriktsdepartementets tolkningsuttalelse i sak 21/1883-4
Prop. 79 L (2024-2025)
Ot.prp. nr. 45 (2007-2008)
Carl Wilhelm Tyrén, lovkommentar til pbl. § 21-4 på Juridika, lest 14.08.2026
Utslippstillatelsen fra Statsforvalteren i Vestfold og Telemark for byggetrinn 1

Vedlegg

1. Klage på vilkår i rammetillatelse
2. Påklaget vedtak
3. Situasjonsplan
4. Tegninger
5. Utslippstillatelse byggetrinn 1